

تأثیر ماده ال - کارنیتین روی مراحل اولیه رشد و ترکیبات بدن قزل آلی رنگین کمان (*Oncorhynchus mykiss*)

سید نصرالله حسینی^{۱*}، سید جعفر سیف آبادی^۲، محمدرضا کلباسی^۳، امیر سعید ویلکی^۴

۱- دانش آموخته کارشناسی ارشد رشته شیلات، دانشکده علوم دریایی، دانشگاه تربیت مدرس، تلفن: ۰۲۱-۶۲۵۳۱۰۱-۳

۲- استادیار گروه بیولوژی دریا، دانشکده منابع طبیعی و علوم دریایی نور

۳- استادیار گروه شیلات، دانشکده علوم دریایی، دانشگاه تربیت مدرس

۴- کارشناس ارشد شرکت شیلات ایران، معاونت تکثیر و پرورش آبزیان

چکیده

در مطالعه حاضر تاثیر مقادیر ۰، ۴۰۰، ۸۰۰ و ۱۲۰۰ میلی گرم ال- کارنیتین در هر کیلو گرم غذا بر روی رشد و ترکیبات بدن قزل آلی رنگین کمان بررسی شد. به این منظور چهار گروه از ماهیان با وزن متوسط ۱ گرم و بیومس کل ۱۰۰ گرم در هر گروه به مدت ۴۸ روز مورد تغذیه قرار گرفتند. ماهیان برحسب دمای آب و وزن توده به میزان ۳/۷ تا ۶ درصد وزن بدن در روز تغذیه شدند و وزن آنها در پایان دوره به حدود ۷ گرم رسید.

در مقادیر مختلف ال- کارنیتین هیچ تفاوت معنی داری در تیمارهای مختلف روی رشد، FCR و SGR یافت نشد ($P > 0/05$). همچنین در مقادیر مختلف ال- کارنیتین تفاوت معنی داری در میزان پروتئین و چربی بدن نیز در تیمارهای مختلف دیده نشد ($P > 0/05$).

کلید واژگان: کارنیتین، ترکیبات بدن، رشد، قزل آلی رنگین کمان

داخل میتوکندری مطرح بوده و بدون وجود ال-کارنیتین امکان سوختن و ایجاد انرژی (ATP) از آنها امکان پذیر نخواهد بود. افزایش اکسیداسیون اسیدهای چرب به وسیله کارنیتین با کاهش شکسته شدن اسیدهای آمینه ضروری همراه است.

اسیدهای آمینه لیزین و متیونین به عنوان پیش ساز در ساخته شدن ال- کارنیتین نقش دارند که این کار عمدتاً در کبد انجام می شود [۳] و اهمیت زیادی در بافت هایی مانند ماهیچه های قلبی و اسکلتی، که از اسیدهای چرب به عنوان منبع اصلی انرژی استفاده می کنند، دارد [۱]. علاوه بر ساخت این ماده به وسیله بدن، مقایری از آن از طریق غذاها به بدن می رسند.

در سالیان اخیر استفاده از کارنیتین در غذای گونه هایی از آبزیان پرورشی به منظور افزایش رشد مورد توجه قرار گرفته است که از آن جمله می توان به باس دریایی [۴]، [۵] گربه ماهی

کارنیتین^۱ از کلمه کارنيس^۲ مشتق شده است که در زبان لاتین به معنی گوشت می باشد و چون اولین بار از عصاره گوشت جدا گردید، این نام برای آن انتخاب شد.

نام شیمیایی کارنیتین گاما تری متیل آمینو- بتا- هیدروکسی بوتیریک اسید^۳ می باشد که از نظر طبقه بندی مواد آلی، جزء آمینها طبقه بندی می شود.

کارنیتین در سال ۱۹۵۲ جزء ویتامین ها طبقه بندی گردید و نام ال-کارنیتین یک ماده مغذی ضروری برای اکسیداسیون اسیدهای چرب با زنجیر طولانی در میتوکندری می باشد [۲]؛ بدین ترتیب که به عنوان یک حامل برای انتقال این اسیدها از سیتوپلاسم به

1. Carnitin
2. Carnis

3. γ -trimethylamino- β -hydroxybutyric acid

روگاهی [۶]، گربه ماهی آفریقای [۷]، کپور معمولی [۸]، سیم دریایی قرمز [۹] و قزل آلا [۱۰، ۱۱] اشاره کرد.

۲- مواد و روشها

برای تعیین تأثیر ال- کارنیتین بر رشد ماهیان قزل آلاهی رنگین کمان، ۳ تیمار و ۱ شاهد در نظر گرفته شد. سه تکرار نیز برای شاهد و تیمارها در نظر گرفته شد؛ بنابراین در کل ۱۲ حوضچه ۳۰۰ لیتری برای این آزمایش مورد استفاده قرار گرفت و در هر حوضچه ۱۰۰ گرم ماهی قزل آلاهی ۱ گرمی ذخیره سازی شد.

غذای استفاده شده، سه نوع غذای تجاری شرکت چینه بود (SFT-2، SFT-3 و FFT). در این تحقیق که به مدت ۵۳ روز به طول انجامید، ماهیان از وزن ۱ گرمی تا حدود ۷ گرم با آن تغذیه شدند. بدین ترتیب که از وزن ۱ گرم تا ۲ گرم باغذای SFT-2، از وزن ۲ تا ۵ گرم باغذای SFT-3 و از وزن ۵ گرم تا ۷ گرم با مخلوطی ازغذای SFT-3 و FFT تغذیه شدند. البته تغییر غذا از SFT-2 به SFT-3 نیز یکباره صورت نگرفت بلکه در اولین وعده، مخلوطی از این دو غذابه ماهیها داده شد. جیره غذایی روزانه براساس فرمول $W_t = W_0 + (W_0 \times \frac{F}{C})$ تعیین شد که در آن W_t وزن توده بعد از t روز غذایی، W_0 وزن توده در زمان صفر، F غذایی براساس درصد وزن بدن و C ضریب تبدیل غذایی یا FCR می باشد [۱۲].

غذای هر وعده با توجه به دمای متوسط روزانه و وزن توده از قبل تعیین می شد. میزان غذا در طول روز طوری کم و زیاد می شد تا میزان غذایی که باید در این دما به ماهیها داده شود، حاصل شود. این عدد از روی جدول تعیین میزان غذایی، که براساس درجه حرارت و وزن ماهیان است محاسبه شد [۱۳].

کارنیتین قبلاً به وسیله ترازوی حساس بادقت ۰/۰۰۱ گرم توزین شده بود. قوطیهای محتوی کارنیتین، که حاوی ۴۰، ۸۰ و ۱۲۰ میلی گرم ال- کارنیتین بودند. به ۱۰۰ گرم غذا اضافه می شد

تا بترتیب مقادیر ۴۰۰، ۸۰۰ و ۱۲۰۰ میلی گرم ال- کارنیتین در هر کیلوگرم غذا حاصل شود. کارنیتین موجود در قوطیها در ۲۰^{cc} آب حل می شد و سپس بر روی غذاها اسپری می شد و پس از خشک شدن، در روز بعد مورد مصرف ماهیها قرار می گرفت.

ماهیان سه بار در طول دوره پرورش زیست سنجی شدند. بار اول ۱۸ روز بعد از پرورش و در دفعات دوم و سوم بعد از هر ۱۵ روز این کار صورت گرفت. تمام ماهیان هر حوضچه برای انجام زیست سنجی برداشت شده و با تراوی ۰/۱ گرم دقت توزین شدند.

شاخص های رشد شامل افزایش وزن، ضریب تبدیل غذایی (FCR) و ضریب رشد ویژه (SGR) براساس روابط ۱ تا ۳ مورد محاسبه قرار گرفت [۱۴].

۱-۲- میزان افزایش وزن

وزن اولیه توده - وزن نهایی توده = میزان افزایش وزن

۲-۲- ضریب تبدیل غذایی (FCR)

$$FCR = \frac{\text{میزان غذای مصرف شده}}{\text{میزان رشد}}$$

۳-۲- ضریب رشد ویژه (SGR)

$$SGR = \frac{L_n W_2 - L_n W_1}{T_2 - T_1}$$

L_n : لگاریتم نبری؛ W_1 : وزن اولیه؛

W_2 : وزن نهایی؛ $T_2 - T_1$: طول دوره پرورش؛

بعد از پایان دوره پرورش، ۵ عدد ماهی از هر حوضچه در داخل آون به طور کامل خشک شدند و سپس به صورت پودر درآمده و جربی و پروتئین آنها با استفاده از روشهای استاندارد (روش کلدال و سوکسوله) تعیین گردید.

در سطح اعتماد ۹۵٪ بین گروه شاهد و تیمارهای ۴۰۰ و ۱۲۰۰ اختلاف معنی دار وجود دارد. در سطح اعتماد ۹۵٪ هیچگونه اختلاف معنی داری بین تیمارهای ۴۰۰، ۸۰۰ و ۱۲۰۰ وجود ندارد.

همچنین این جدول نشان می دهد که میانگین ضریب تبدیل غذایی در شاهد نسبت به سایر گروهها کمتر است. این گروهها در سطح اعتماد ۹۹٪ هیچگونه اختلاف معنی داری با هم ندارند ولی در سطح اعتماد ۹۵٪ بین گروه شاهد و تیمار ۴۰۰ اختلاف معنی دار وجود دارد. در سطح اعتماد ۹۵٪ هیچگونه اختلاف معنی داری بین تیمارهای ۴۰۰، ۸۰۰ و ۱۲۰۰ و همین طور بین شاهد و تیمارهای ۸۰۰ و ۱۲۰۰ وجود ندارد.

برای تجزیه و تحلیل دادهها از نرم افزار SPSS و از روش تجزیه واریانس یک طرفه (One-Way ANOVA) استفاده شد. مقایسه میانگین ها با استفاده از آزمون DUNCAN انجام شد و وجود یا نبود اختلاف معنی دار در سطح اعتماد ۹۵٪ و ۹۹٪ تعیین گردید.

۳- نتایج

۳-۱- نتایج شاخص های رشد

میانگین میزان افزایش وزن، میانگین ضریب تبدیل غذایی (FCR) و میانگین ضریب رشد ویژه (SGR) به عنوان شاخص های رشد برای شاهد و تیمارها مورد محاسبه قرار گرفتند که در جدول ۱ مقادیر آنها آمده است:

طبق جدول ۱ مشاهده می شود میانگین افزایش وزن بدن در شاهد نسبت به سایر گروهها بیشتر است. این گروهها در سطح اعتماد ۹۹٪ هیچگونه اختلاف معنی داری با هم ندارند اما

جدول ۱ میانگین وانحراف معیار شاخص های رشد ماهی قزل آلی رنگین کمان در تیمارهای مختلف

SGR	FCR	میزان افزایش وزن بدن (گرم)	شاخصهای رشد گروه
۴/۱۲ ± ۰/۰۵ b	۱/۱۴ ± ۰/۰۳ a	۶۲۱/۲۰ ± ۱۵/۸۵ b	شاهد
۳/۹۹ ± ۰/۰۳ a	۱/۲۲ ± ۰/۰۲ b	۵۷۹/۸۰ ± ۸/۳۲ a	تیمار ۴۰۰
۴/۰۵ ± ۰/۰۲ ab	۱/۱۸ ± ۰/۰۱ ab	۵۹۷/۷۷ ± ۷/۳۷ ab	تیمار ۸۰۰
۴/۰۳ ± ۰/۰۸ ab	۱/۲۰ ± ۰/۰۵ ab	۵۹۱/۱۰ ± ۲۳/۷۳ a	تیمار ۱۲۰۰

* اعداد در یک ستون با حروف متفاوت دارای اختلاف معنی دار هستند (P < ۰.۰۵).

۳-۲- بررسی ترکیبات بدن

میانگین درصد پروتئین و چربی شاهد و تیمارها در جدول ۲ آمده است:

طبق جدول ۲ هیچگونه اختلاف معنی داری در سطح اعتماد ۹۵٪ و ۹۹٪ بین میانگین درصد پروتئین و چربی هیچکدام از گروهها مشاهده نمی شود.

طبق جدول ۱ مشاهده می شود که میانگین ضریب رشد ویژه در گروه شاهد نسبت به سایر گروهها بیشتر است. این گروهها در سطح اعتماد ۹۹٪ هیچگونه اختلاف معنی داری با هم ندارند ولی در سطح اعتماد ۹۵٪ بین گروه شاهد و تیمار ۴۰۰ اختلاف معنی دار وجود دارد. در سطح اعتماد ۹۵٪ هیچگونه اختلاف معنی داری بین تیمارهای ۴۰۰، ۸۰۰ و ۱۲۰۰ و همین طور بین شاهد و تیمارهای ۸۰۰ و ۱۲۰۰ وجود ندارد.

جدول ۲ میانگین و انحراف معیار درصد پروتئین و چربی لاشه بدن ماهی قزل آلی رنگین کمان در تیمارهای مختلف

گروه	میانگین درصد پروتئین	میانگین درصد چربی
شاهد	۵۷/۳۳ ± ۰/۷۵ a	۲۷/۶۱ ± ۰/۴ a
تیمار ۴۰۰	۵۷/۸۳ ± ۰/۴۵ a	۲۷/۹۲ ± ۰/۴۹ a
تیمار ۸۰۰	۵۷/۵ ± ۰/۸۶ a	۲۸/۰۴ ± ۰/۱۸ a
تیمار ۱۲۰۰	۵۸/۲ ± ۰/۵۳ a	۲۷/۶۷ ± ۰/۸۱ A

* اعداد در یک ستون با حروف متفاوت دارای اختلاف معنی دار هستند (P < ۰.۰۵).

چربی آنها دیده نشد؛ بنابراین ال- کارنیتین میزان پروتئین و چربی لاشه‌ها را نیز تغییر نداده است که این نتیجه با نتایج تمام تحقیقات انجام شده بر روی قزل‌آلا همسو می‌باشد؛ همچنان که ردسکورد [۱۱] اعتقاد دارد، افزایش ال-کارنیتین برای کاهش مقادیر چربی بدن ماهیان قزل‌آلا نیز مناسب نمی‌باشد.

با این حال نتیجه مطالعات انجام شده بر روی قزل‌آلا با نتایج حاصل از مطالعات روی سایر گونه‌ها مثل باس دریایی [۴، ۵، ۱۷، ۱۸]، گربه ماهی روگامی [۸]، گربه ماهی آفریقایی [۷]، کپور معمولی [۸]، سیم دریایی [۹]، روهو [۱۹] و فیل ماهی [۲۰] مطابقت ندارد؛ این امر نشان دهنده پاسخ متفاوت گونه‌های مختلف ماهیها به ال-کارنیتین می‌باشد [۱۴].

بدین ترتیب با توجه به یافته‌های این تحقیق، کارنیتین روی رشد ماهی قزل‌آلی رنگین کمان بی‌تأثیر بوده و استفاده از آن در جیره غذایی ماهیان قزل‌آلا به منظور افزایش رشد قابل توجهی نمی‌باشد.

۵- منابع

- [1] Friedman S.F. and G. Fraenkel., 1995. Rversible enzymatic acetylation of carnitine; Arch. Biochem Biophys; 59; pp. 491-501.
- [2] Biliniski E. and R.E.E Jonas., 1970. Effects of coenzyme A and carnitine on the fatty acid oxidation by rainbow trout mitochondria; Journal of the Fisheries Research Board of Canada; 27; PP.857-864.
- [3] Wolf G. and C.R.A. Berger., 1961. Studies on the biosynthesis and turnover of carnitine; Arch. Biochem. Biophys; 92; pp.360-365.

این تحقیق بر روی قزل‌آلای با وزن ۱ گرم انجام گرفته است که نتایج آن با نتایج آزمایش دوم Chatzifotis و همکاران [۱۰] که بر روی قزل‌آلای ۱/۱۵ گرمی انجام شده بود، مطابقت دارد. در این خصوص همان طور که در بخش نتایج دیده شد، هیچ تفاوت معنی‌داری بین میزان افزایش وزن بدن، FCR و SGR در سطوح مختلف ال- کارنیتین در سطح اعتماد ۹۹٪ و ۹۵٪ مشاهده نشد؛ به عبارتی ال- کارنیتین هیچگونه تأثیری بر روی رشد، FCR و SGR نداشته است.

شاکری و همکاران [۱۵] تأثیر کارنیتین را روی قزل‌آلای با وزن ۲۴ گرم مطالعه کرده و افزایش رشد چشمگیری را مشاهده نمودند؛ این نتایج (با مطالعات ردسکورد [۱۱] که روی قزل‌آلای ۳۴ گرمی انجام گرفته است و همچنین آزمایش اول کاتزیفوتیس و همکاران [۱۰] با قزل‌آلای ۱۳ گرم همسو نمی‌باشد.

بنابراین، همچنان که ردسکورد [۱۱] اعتقاد دارد، می‌توان گفت اضافه کردن ال- کارنیتین به غذای قزل‌آلا مطمئناً هیچگونه تأثیر مثبتی نخواهد داشت؛ یا همچنان که کاتزیفوتیس و همکاران [۱۰] اعتقاد دارند اضافه کردن کارنیتین به غذای قزل‌آلی رنگین کمان بر روی رشد بی‌تأثیر بوده و ماهیان قزل‌آلا می‌توانند مقادیر مورد نیاز کارنیتین برای رشد طبیعی خودشان را بسازند؛ در عین حال این نکته را نیز باید در نظر داشت که مقادیر قابل توجهی کارنیتین نیز از طریق غذا به بدن قزل‌آلامی رسد (۱۲۰-۲۰ میلی گرم در هر کیلوگرم غذا) [۱۶].

در تجزیه لاشه ماهیها نیز هیچ اختلاف معنی‌داری بین ماهیان شاهد و تیمارها در سطح اعتماد ۹۹٪ و ۹۵٪ در بین پروتئین و

Archive of SID

- [4] Santulli A. and V. D'Amelio., 1986a. The effects of carnitine on the growth of sea bass (*Dicentrachus labrax* L) fry; Journal of Fish Biology; 28; pp.81- 86.
- [5] Santulli A. and V. D'Amelio., 1986. Supplemental dietary carnitine effects on growth lipid metabolism hatchery-reared sea bass (*Dicentrachus labrax* L.); Aquaculture; b; 59; pp. 177 - 186.
- [6] Burtle G.J., 1993. Effects of dietary L-carnitine supplements on growth and muscle lipid of fingerling channel catfish; Journal of the World Aquaculture Society; 24.
- [7] Torreele E., Shuiszen A.V.D. and J .Verreth., 1993. The effect of dietary L-carnitine on the growth performance in fingerlings of the African catfish (*Clarias gariepinus*) in relation to dietary lipid ; Brit. J.of Nutr.;69 ;pp. 289 - 299.
- [8] Focken U., Becker K. and P. Lawrence., 1997. A note on the effects of L-carnitine on the energy metabolism of individually reared carp (*Cyprinus carpio* L.); Aquaculture Nutrition; 3; pp. 261-264.
- [9] Chatzifotis S., Takeuchi T., and T. Seikai., 1995. The effect of dietary L-carnitine on growth performance and lipid composition in red sea bream fingerlings; Fisheries Science; 61(2); pp. 1004-1008.
- [10] Chatzifotis S., Takeuchi T., Watanabe, T., S. Satoh., 1997. The effect of dietary carnitine supplementation on growth of rainbow trout fingerlings; Fisheries Science; 63(2); pp. 21-322.
- [11] Rodehutscord M., 1995a. Effects of supplemental dietary L-carnitine on the growth and body composition of rainbow trout (*Oncorhynchus mykiss*) fed high-fat diets; J. Anim. Physiol. Anim. Nutr. 73; pp. 276-279.
- [12] Stickney R.R., Principles of Warmwater Aquaculture; John Wiley and Sons ., 1979; p. 375 .
- [۱۳] بشارت، ا؛ ۱۳۷۶، مدیریت تغذیه ماهیان سردآبی • اداره کل آموزش و ترویج شیلات • معاونت تکثیر و پرورش آبزیان؛ ص. ۶۰
- [14] Desilva S., T. Anderson., 19951. Fish Nutrition in Aquaculture; Chapman & Hall; Aquaculture Series; pp. 40 - 75 .
- [۱۵] شاکری، ح؛ ۱۳۷۹، بررسی تاثیر مکمل غذایی ال-کارنیتین روی رشد و ترکیبات بدن قزل آلائی رنگین کمان (*mykiss*) (*Oncorhynchus*)؛ پایان نامه کارشناسی ارشد؛ دانشگاه تربیت مدرس ، دانشکده منابع طبیعی نور
- [16] Baumgartner M. and R. Blum; L-carnitine in aquaculture-requirements and effects of an adequate supply; LONZA Ltd; Muenchensteinerstrasse; 38; CH-4002 Basel.
- [17] Santulli A., Modica A., Curatolo, A. and V. D'Amelio., 1988. Carnitine administration to sea bass (*Dicentrachus labrax* L) during feeding on a fat diet: modificatoin of palsma lipid levels and lipoprotein patterns; Aquaculture; 68; pp. 345 - 351.
- [18] Santulli A., Puccia E. and V. D'Amelio., 1990. Preliminary study on the effect of short term carnitine treatment of nucleic acid and protein metabolism in sea bass (*Dicentrachus labrax* L.) fry; Aquaculture; 87; pp. 85-89.
- [19] Keshavanath P., P. Renuka., 1988. Effect of dietary L-carnitine supplements on body composition of fingerling rohu, *Labeo rohita* (Hamilton); Aquaculture Nutrition; 4; pp. 83-87.
- [۲۰] غفاری، م؛ ۱۳۷۹، تأثیر افزودنی ال - کارنیتین بر روی رشد فیل ماهی انگشت قد؛ پایان نامه کارشناسی ارشد؛ دانشگاه آزاد واحد تهران شمال.